

tenes Størrelse faaes ikke at kunne angaae saadanne mindre dog altid tvivlsomme Tilfælde, der jo endog kunde tænkes at blive Gjenstand for en eller anden underordnet Politiofficiants Speculation. Undgik ved en saadan Forhøielse af Straffens Minimum maaskee og Noget i et sjeldent Tilfælde en ubetydelig Straf, som han kunde have fortjent, saa løb man dog heller ikke Fare for at udsætte mange Andre for Ulempen af Politifundersøgelser i Anledning af ikke tilstrækkeligt hjemlede Besskyldninger. Mod disse kunde Amtmandens senere extraordinaire Indblanding i Sagen neppe blive et synderligt virksomt Middel. Denne Indblanding kunde da ved Bødernes appellable Minimum bortfalde — hvormed tillige den betænkkelige Discusston i Anledning af Meningsforskjellen om den grundlovmæssige Character af en saadan Indblanding i en Domsag fra den administrative Dyrigheds Side vilde bortfalde, idet Intet blev til Hinder for, at alle Sager angaaende Mishandling af Dyr paa sædvanlig Maade behandlede som offentlige Politifager. Bestemmelsen herom kunde da og påsælig tilføies i Lovens 1ste Paragraph, saa at en Deling af Loven i 2 Paragrapher blev uforudnøden.

Hvad angik Maximum af Straffen, da havde man ligeledes været enig om at foreslaae dette hævet til Pengebøder af 200 Rd. for derved at fjerne Fængsels- og Vand- og Brød-

straffen. Men, idet de tvende af Udvalgets Medlemmer havde troet ved saadan Forhøielse at kunne foreslaae Straffebestemmelserne indskrænkede alene til Bøder, havde et Medlem (L. G. Larsen) antaget dette for betænkeligt, og formeent, at desuagtet de i Udkastet indholdte yderligere Straffebestemmelser af Fængsel m. m. burde bibeholdes i Loven som et sidste Middel.

I Genhold til alt det Ovenudviklede tillader Udvalget sig saaledes at indstille, at hele Loven affattes saaledes:

„Hvo som gjør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og opværende Behandling af Dyr, navnlig af Husdyr, bliver, hvad enten Dyret tilhører ham selv eller Andre, derfor at ansee efter Forseelsens Beskaffenhed og med Hensyn til, om den er første Gang begaaet eller gjentagen, med Straf af Bøder fra 10 indtil 200 Rd. Sager angaaende denne Forseelse blive at behandle som offentlige Politifager.“

Hvorhos undertegnede Larsen alene efter Ordene 200 Rd. foreslaaer tilføiet: „eller af simpelt Fængsel indtil 4 Uger, eller Fængsel paa Vand og Brød indtil 3 Gange 5 Dage.“

J. A. Hansen.

L. G. Larsen.

Tiemroth,
Formand og Ordfører.